

Næsten 100 km, næsten tordenskylle, næsten 30°C i skyggen – næsten perfekt tur til Fyn.

Ikke bare var det en fin cykeltur i nye omgivelser, men det var også en lærerig tur! Det gjaldt ikke mindst indsigten i rigtig ernæring før store og krævende kropslige udfoldelser som fx det at cykle næsten 100 km i varierende terræn. På færgen fik vi anskuelsesundervisning i en energi-booster, der langt overgik alt hvad High5, PowerBar og Maxim kan komme med, nemlig Thomas' indtagelse af hele fire rundstykker med smør, honning og puddersukker. Puddersuktermængden blev afgjort af honninglaget tykkelse og klæbeevne, samt skridningsvinklen for et klæbrigt, pulverformet materiale.

Ellers lærte vi hvordan man krydser rundt mellem tordenbygerne uden at blive våd på andet end dækkene, når vi kom ind i de områder, der - lige før vi arriverede - havde fået en ordentlig skylle. Så vi blev ikke våde til skindet af de truende tordenskyller, kun lidt tilstrintede.

Så oplevede vi rigtig uegennyttig hjælpsomhed, bl.a. når man blev tilbudt, at der blev hentet vand til en fra vandposten på kirkegården, når der blev tilbudt ordentlige gummihandsker ved et slangeskift, når man fik en kortere vandflaske pga. knæproblemer (!) og når nogen indhentede en, for at man kunne komme til at ligge i vindskyggen.

Og hvem var så "vi"? – Det var otte medlemmer af NSU Cykleklub Fynshav, der en tidlig morgen (nogen påstod, at det var nat endnu) mødte op ved færgen i Fynshav klokken 07.40 for at gå om bord på selvsamme færge iført det grøn-hvide klubdress, der var mere eller mindre spændt ud over mere eller mindre veltrænede og strømlinjede kroppe. Fra skibsfarten ved man jo, at en såkaldt "bulbstævn" giver fordele med hensyn til at reducere vandmodstanden. Dette har visse af klubbens medlemmer så overført fra vand til luft, altså fra hydrodynamik til aerodynamik, så at sige.

Fynshav-Bøjdenfærgen på vej i havn. (Foto: HJG)

Med den karakteristiske vralten, der kommer af gangen på klamper under cykelskoene, fandt de otte eventyrlystne motionister vej om bord på færgen og op ad trappen til salonen, hvor turens højdepunkt – morgenrundstykkerne – skulle indtages. Gert havde bragt dem den hele, lange vej fra rundstykssponsoren i Augustenborg, og der var rigeligt af dem. Svend Erik havde medbragt smør, honning, Nutella, ost, hamburgerryg, puddersukker og andre for motionister uundværlige kulhydrater. Og det var ikke af den anbefalede komplekse art, som alle kloge folk ellers prædiker, for at blodsukkerniveauet skulle kunne holdes stabilt.

Indtagelse af "kraftfoder" og koffeinspeed på færgen om morgenen. (Foto: SEP)

Til at gå fra borde på blev der uddelt såkaldte energistænger (powerbars i fagsproget) og Toms chokolader, der ville smelte så fint i baglommen, at de ikke ville være til at få fra papiret og ind i munden. Så de blev fordelt til folkene fra den alsiske "Schmalspurbahn", der skulle på udflugt til en veteranbane på Fyn, nærmere bestemt den, der løber mellem Fåborg og Korinth. De kunne ligesom bedre holde chokoladerne kolde, eller også kunne de spise dem med det samme.

Hvem der var med? Det var Svend Erik Petersen (initiativtager og formand), Per Nicolai Thorsen, Torben Krogh, Lars Bladt, Bjarne Petersen, Thomas Bobzin, Gert Beck Jensen og Hans Jørgen Gabel. Mange flere var inviterede, faktisk alle medlemmer af NSU Cykleklub Fynshav, men mange havde andre og mere presserende gøremål at passe.

Det var rigtig dejligt cykelvejr til at begynde med: ca. 20°C, let overskyet og en mild brise. Senere på dagen blev det godt nok bagende varmt, og temperaturen nærmede sig de 30°C i skyggen. I solen så vi på cykelcomputerens termometer, at temperaturen var oppe på 34°C. Sååee deett!

Ved et par lejligheder var der lyn og torden lige i nærheden, og vi frygtede en ordentlig skylle. Men det blev ved truslen. Men vi fik da en snak om, hvor sikkert det var at cykle rundt i tordenvejr, og også om, at det nok ikke var så sikkert som at sidde i en bil, da man her sad i et "Faradays bur". Så tordenvejret var i mere end én forstand tæt på.

Under den megen flakken omkring i det fynske landskab kom vi forbi mange flotte landskaber, og også lidt mere pudsige ting, som fx en skilt der forkyndte, at her lå altså virksomheden "Stenstrup Vildtpilleri"; på Alpevej i øvrigt. Det der "vildtpilleri" satte jo unægtelig fantasien i gang, men man blev dog hjulpet lidt i den rigtige retning af nogle tegninger af dyr på skiltet. Så man måtte til sidst slå sig til tåls med, at "pilleriet" bare var en anden måde at skrive "plukke" eller "flå" på. Så det var nok bare høns, ænder, gæs og kaniner, der blev "pillet" på adressen, og ikke noget mere eksotisk, de havde gang i.

Der hentes friske forsyninger af koldt vand fra kirkegårdshanen. (Foto: SEP)

På Alpevej og andre steder, hvor det gik lidt opad, så man endnu et af de solidariske træk ved klublivet, kammeratskabet og almindelig hensyntagen. Man "samler op" på toppen af bakkerne. Det vil sige, at syv mand står og bliver kolde på toppen af bakken, mens de venter på undertegnede. Når man så når frem, siger en eller anden: "Så, nu er vi samlede, så nu kan vi godt køre igen". Det er en meget fin måde at sørge for, at pulsen på sidstemanden aldrig bliver faretruende lav: man skulle jo nødt have, at pulsen blev så lav, at "gamlingen" drattede om på grund af svimmelhed forårsaget af lav puls og lavt blodtryk. I øvrigt kunne man jo også risikere, at han fik så meget luft, at han kunne fremstamme mere end enstavelsesord, og en sådan snakkesalighed skulle man jo helst undgå.

Endnu en punktering fikses med en ny slange. (Foto: SEP)

Men rundt på de våde veje gik det, og punkteringerne var da også kærkomne lejligheder til at få vejret igen. Selvfølgelig undtaget den stakkell, der skulle betjene luftpumpen. Det der med cykelpumper er derfor heller ikke så moderne mere. Nu medbringer man en heftigt antal små cylindre med komprimeret CO₂, der pustes ind i slangen ved et let tryk på en aftrækker. Snildt, bare man husker at skifte CO₂'en ud med atmosfærisk luft, når man kommer hjem. I modsætning til atmosfærisk luft (kvælstof og ilt), diffunderer CO₂ nemlig ret hurtigt gennem gummislangens væg. Så blev vi så kloge.

Vi havde valgt – eller også blev det bare sådan – at køre modsat den retning, som deltagerne i Fyen Rundt motionsløbet og Fyen Rundt for professionelle kørte. Det betød, at vi mødte det ene store felt af motionister efter det andet (50-60 ryttere, sådan cirka). Ved ét tilfælde oplevede vi så en af de bilister, der enten fejlbedømte situationen eller bare direkte forsøgte at ”disciplinere” de satans cykelryttere. I hvert fald høvlede vedkommende sin bil ind mellem to grupper af cyklister, der jo kørte i hver sin side af vejen, så der kun lige var plads til et slag med cyklen på maks. 30-40 cm. Om man blev forskrækket? Og derefter meget, meget vred. Det er direkte hensynsløst, og så snakker bilister om, at motionscykelrytterne kører ureglementeret. Hvis det var for at spille politi + anklager + dommer på samme tid, så er det stadigvæk ikke sådan, at der er (øjeblikkelig og egenhændigt eksekveret) dødsstraf for at cykle på landevejen. Heller ikke selv om man kører to og to, og heller ikke selv om nogen – nogen gange – kører som en pose nødder.

Ishuset "Flydedokken" på Fåborg havn. (Foto: Ulla Nielsen)

Nå, til det mere positive. Vi så også de professionelle passere havneområdet i Fåborg. Der var fart på, og på brostenene røg tabte vandflasker hen over vejen. Godt der ikke skete styrt.

Vi var på det tidspunkt godt mætte, for alle havde fået en såkaldt Flydedok-is, der bestod af fire klumper almindelig flødeis + softice + en negerballe (gammelt, nu sjældent brugt ord for flødeballe, selv om der ikke er fløde, men æggehvide og sukker, i negerboller) + guf + syltetøj.

Efterhånden som damen i kiosken arbejdede sig gennem fremstillingen af de otte flydedokker, blev mængden af softice (blødis) større og større, kulminerende med den is, som Per Nicolai fik. Om størrelsen på Per Nicolai fik fremstillersken til at holde hanen på blødismaskinen åben ekstra længe, vides ikke med sikkerhed. Måske mente hun bare, at så stor en mand også skulle have en ekstra stor mængde blødis?

Råspisning af is fra Flydedokken. (Foto: TK)

Læg mærke til negerbollen øverst (Foto: TK)

Svend Erik valgte tidspunktet, lige før det professionelle felt passerede havneområdet og "Flydedokken", til at opdage en punktering. Det betød, at han og jeg så en udbrydergruppe, en forfølgergruppe, feltet og nogle efternølere passere på nogen afstand, og det i en meget moderat tempo, syntes jeg. Det var jo lige før, man kunne hænge på (host!). Den opfattelse holdt kun, til vi kom over til de andre, der havde iagttaget felternes passage på nærmeste hold. Ifølge dem blev der kørt virkelig stærkt, ja det var lige før en hastighed på 80 km/t blev nævnt – nok lidt i benovelse, men stærkt var det gået. Så afstanden til begivenhederne giver altså ret forskelligt indtryk af farten.

Fåborg havn med "Flydedokken" beliggende lidt til højre for midten på billedet (Foto: Kort- og Matrikelstyrelsen)

Endnu en punktering på vej mod Bøjden gjorde, at "gamlingen" tilbød at køre i forvejen, så vi alle havde en chance for at nå færgen kl. 14.00. Som sagt, så gjort. "Gamlingen" trillede stille og roligt derudad, indtil der dukkede en hjælper og vindbryder op bagfra. Bjarne var kommet til redning, og snart fulgte Lars efter. Så blev man "pakket ind" som en anden Contador på vej ned mod færgen. Gennem Bøjden by undgik vi med nød og næppe en bilist, der syntes, at han skulle svinge til højre ind over cykelstien, lige da vi kom susende bagfra. Heldigvis havde han gjort sig bemærket med mærkelig blinken, baklygtelys til og fra og usikre ratmanøvrer, så vi var opmærksomme. Det gjorde, at vi både fik bremsset, drejet udenom og desværre vist nok også fik råbt lidt om "hvad han havde tænkt sig", idet vi passerede.

Men det gik, og også den sidste "siver" (punktering, hvor luften siver så langsomt ud af slangen, at man forledes til at tro, at man kan klare den med at stå af med jævne mellemrum og pumpe - indtil man må se realiteterne i øjnene og skifte slange) blev nået, så alle kom med 14-færgen hjem.

Fin og lærerig tur, og i hvert fald Thomas havde glæde og gavn af de fire rundstykker med smør, honning og puddersukker. Sjovt nok virkede kraftbomberne ikke på alle, og da slet ikke på undertegnede. Det var derfor, at turen kun var næsten perfekt!

Turbeskrivelsen er (meget subjektivt) forfattet af Hans Jørgen Gabel alias "Gamlingen".

Referencer til billederne fra nettet:

1) Ishuset "Flydedokken": <http://ugeavisenfaaborg.dk/article/1897890:UgeAvisen-Faaborg--Hurtig-mad-paa-havnen>)

2) Luftfoto af Fåborg havn:
<http://www.danskehavnelods.dk/visbilleder.aspx?TYP=0&ID=86&INDEX=0>